

Nr 267.

Av herr **Östergren m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar av lagen den 29 juni 1912 (nr 184) om understödsföreningar m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 154 § 15, andra stycket, stadgas skyldighet för medlem, som bosätter sig inom en annan kassas verksamhetsområde, att överflytta sitt medlemskap till denna kassa samt i närmast motsvarande klass. Men enligt § 27 har kassa skyldighet att endast inrätta klasser, som bestämmer en sjukhjälp av en, två, tre och fyra kronor om dagen. Detta torde komma att medföra avsevärda nackdelar för ett stort antal medlemmar, som av en eller annan anledning flytta från en plats till en annan. I städerna och i större industrisamhällen komma troligen kassorna att inrättas med det högsta tillåtna antalet klasser. Men på landsbygden åter torde väl regeln bliva, att fyra kronor kommer att bliva den högsta sjukhjälpen, som utbetalas. När en medlem då kommer ifrån någon av de kassor, som meddela högsta sjukhjälp, och han där är i besittning av denna förmån, så skulle han nödgas nöja sig med att placeras i fyra-kronors-klassen. Han kanske fortfarande har sin gamla arbetsanställning, men av någon anledning måste bosätta sig i någon angränsande landskommun, och i så fall är i lika stort behov av den högre sjukhjälpen som förut. Även bostadsbrist och arbetslöshet kan tvinga större antal medlemmar att skifta bostadsort, men som tänker att flytta tillbaka, om tillfälle gives, eller till någon annan jämförlig plats. Sådana medlemmar torde i stor omfattning inte kunna återvinna sina förut innehavda rättigheter av flera skäl, såsom överskriden åldersgräns, försämrad hälsa m. m. Men denna olägenhet bör avhjälpas, vilket kan ske antingen genom att ålägga samtliga lokalsjukkassor att inrätta sig med högsta tillåtna antal klasser, såsom föreslogs i motion nr 268 i första kammaren år 1926, eller genom att låta sådan medlem återfå sin rätt i högre klass, när han återflyttar till en lokalsjukkassa, som med sina prestationer närmare motsvarar den, som har beviljat honom de förmånligaste rättigheterna. Då den första linjen blivit till viss del beaktad i föreliggande proposition gentemot Kungl. Maj:ts proposition, nr 117, år 1926, så vilja vi nu föreslå en lösning efter den andra linjen.

I förslaget till bestämmelser angående statsbidrag åt registrerade sjuk-kassor föreslås i mom. 4 b), att bidrag ej skall beräknas på sjukpenning, som utgivits för dag, då medlem av allmänna medel åtnjutit avlöning eller annan ersättning med minst en krona. Detta kommer att förorsaka stora svårigheter för sjukkassorna, och vi tillåta oss citera vad Rikssjukkassornas centralorganisa-

tion uttalat angående den saken. Den säger: "Ehuru det kan anses i princip riktigt, att staten ej utger bidrag på grund av sjukpenning, som utgått för tid, varunder medlemmen åtnjutit lön av staten, anser centralorganisationen sig likväl böra framhålla, att tillämpningen av denna bestämmelse kommer att bereda sjukförsäkrarna vissa svårigheter, särskilt beträffande medlemmar, som omväxlande utföra arbete åt staten och åt enskilda. Även då sjukavlöning erhållits av kommun uppstår enahanda svårighet. Därvid må tillika framhållas, att enär det icke föreslagits, att kommunerna skola meddela bidrag åt sjukförsäkringar, torde bärande skäl icke kunna förebibras för statsbidragets indragande för sjuktid, varunder medlem erhållit avlöning eller ersättning av kommun, detta så mycket mindre som sjukavlöning i enskild tjänst icke ansetts böra utgöra hinder för sjukförsäkring att åtnjuta bidrag av staten." Det torde väl även kunna sägas, att det bör vara ett statsintresse att uppmuntra denna kategori av befattningshavare till att ingå i sjukförsäkring, därför att den sjukavlöning, de i regel erhålla, är för knapp för dem att existera på. Det torde inte vara så välbetänkt att taga bort den likställighet, som nu är rådande enligt nu gällande sjukförsäkringslag i detta hänseende.

På grund av det anförda, hemställes,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 154, ville besluta att göra följande tillägg till § 15 andra stycket:

Medlem, som genom flyttning från en kassa till en annan, enligt denna §, icke erhåller samma förmån, som han förut tillförsäkrats, äger rätt att återfå samma förmån, eller närmast motsvarande, om medlemskap återvinnes i kassa som meddelar sådan;

samt att mom. 4 b) i förslaget till bestämmelser angående statsbidrag åt sjukförsäkring måtte utgå.

Stockholm den 8 mars 1930.

Th. Östergren.

Edwin Berling.

Martin Kropp.

N. S. Norling.

Torsten Ström.

Ernst Åström.

Carl Eriksson.

David Norman.

Alb. Bergström.

A. J. Bårg.

Ulrik Leander.

Emil Johanson.